

Endelig gives der arbejdsministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at et stof eller materiale, der kan være farligt for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis det kan *erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale*, eller at et sådant stof eller materiale ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, for arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.

2. Arbejds miljørådet.

Rådets sammensætning ændres, således at staten og kommunerne får hver 1 medlem i stedet for som tidligere at dele 1. Endvidere udvides antallet af repræsentanter for de offentligt ansatte fra 1 til 2.

3. Bidrag til arbejdsmiljøfonden.

Ændringerne er hovedsagelig af redaktionel karakter som følge af, at ulykkesforsikringsloven er erstattet af lov nr. 79 af 8. marts 1978 om arbejds-skadeforsikring.

4. Tavshedspligt.

Der foretages en omformulering af tavshedspligten, således at der sker en udvidelse af den personkreds, der er omfattet af tavshedspligten, og således at der sker en begrænsning af de forhold, tavshedspligten angår.

Om baggrunden for lovforslaget udtalte *arbejdsministeren* bl. a.:

»Dette forslag tager først og fremmest sigte på at udbygge mulighederne for sikring mod sundhedsskader fra stoffer og materialer i arbejdsmiljøet.

Når det allerede få år efter arbejdsmiljølovens vedtagelse er fundet påkrævet at foretage denne udbygning, hænger det dels sammen med, at folketingets arbejdsmarkedsudvalg under behandlingen af loven henstillede til arbejdsministeren at optage kontakt med andre ministerier, styrelser og institutter samt arbejdsmarkedets parter for at få koordineret overvejelserne af, hvorledes man bedre end i dag vil kunne styre brugen af farlige stoffer. Dels skyldes det, at behovet for øget viden om mulige farer fra forskellige stoffer og for midler til at imodegå disse farer har været stærkt stigende i virksomhederne og offentligheden. Hertil kommer, at intensivering af arbejdet med disse problemer i andre industrilande har øget mulighederne for at tilvejebringe og udnytte en viden, som det ville være bekosteligt og besværligt at fremskaffe på anden måde.